RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2003/87 Med

i n d e k l a c h t nr. 2003.3617 (108.03)

ingediend door:

hierna te noemen ‘klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft met ingang van 26 augustus 1993 in de hoedanigheid van mondhygiëniste bij verzekeraar een arbeidsongeschiktheidsverzekering gesloten. De verzekering dekt het risico volgens Rubriek A (het zgn. eerstejaarsrisico) en volgens Rubriek B (het zgn. na-eerstejaarsrisico).

In artikel 25 aanhef en sub 1 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald: ‘De verzekeringnemer respectievelijk de verzekerde is verplicht op straffe van verlies van het recht op uitkering (verzekeraar) terstond (doch binnen 30 dagen) kennis te geven, wanneer (…) de verzekerde, anders dan tengevolge van arbeidsongeschiktheid geheel of gedeeltelijk heeft opgehouden het op het polisblad vermelde beroep uit te oefenen (…)’. Artikel 25 bepaalt verder: ‘(…) In al deze gevallen heeft (verzekeraar) het recht andere voorwaarden te stellen (…) dan wel de verzekering te beëindigen per de datum dat de in dit artikel bedoelde omstandigheden zijn ingetreden (…)’.

Met ingang van 1 juni 2000 heeft verzekeraar de verzekering beëindigd.

De klacht

Klaagster is het ermee oneens dat verzekeraar haar arbeidsongeschiktheidsverzekering op grond van artikel 25 aanhef en sub 1 heeft beëindigd. Verzekeraar noemt als reden voor de opzegging het feit dat klaagster haar beroepsbezigheden heeft beëindigd. De verzekering dekte echter ook het risico volgens Rubriek B en derhalve niet alleen haar beroepsbezigheden. Verzekeraar meent dat de verzekering op goede gronden is beëindigd aangezien de vervaltermijn ongebruikt is verstreken. Hij meent dat met het verstrijken van de

vervaltermijn is komen vast te staan dat klaagster per 1 juni 2000 minder dan 25% arbeidsongeschikt is. In een brief van 6 mei 2003 heeft hij meegedeeld dat klaagster minder dan 25% arbeidsongeschikt is op grond van Rubriek B, aangezien zij vele werkzaamheden nog kan uitoefenen. Het is overigens de vraag of dit werkzaamheden zijn die op grond van opleiding en werkervaring van haar verlangd kunnen worden. Onduidelijk is nog of de vervaltermijn inderdaad ongebruikt is verstreken. De rechter moet hieromtrent in de tegen verzekeraar aanhangige bodemprocedure nog uitspraak doen. Verzekeraar loopt daarop vooruit door voormeld standpunt al in te nemen voordat de rechter uitspraak heeft gedaan omtrent het al dan niet verstrijken van de vervaltermijn. De beëindiging van de verzekering is niet aan de rechter voorgelegd.

Het standpunt van verzekeraar

Met ingang van 18 mei 1999 heeft klaagster zich bij verzekeraar arbeidsongeschikt gemeld. Verzekeraar heeft haar tot 1 februari 2000 uitkering verstrekt behorende bij 80-100% arbeidsongeschiktheid voor rubriek A.

Op basis van ingewonnen medische informatie en arbeidsdeskundig onderzoek was verzekeraar van mening dat klaagster vanaf 1 februari 2000 minder dan 25% arbeidsongeschikt was en heeft hij de uitkering gestaakt. Over de periode van 28 februari 2000 tot 1 juni 2000 heeft hij nog een uitkering verstrekt wegens arbeidsongeschiktheid voortvloeiende uit andere klachten dan die waarvoor klaagster zich op 18 mei 1999 arbeidsongeschikt had gemeld.

Bij brief van 13 juli 2000 heeft verzekeraar klaagster gewezen op artikel 17 van de polisvoorwaarden dat bepaalt: ‘Terzake van alle uitkeringen en vorderingen waarvan (verzekeraar) betaling weigert, moet door degene die krachtens deze polis recht op uitkering heeft op straffe van verval van aanspraak het geschil binnen 12 maanden na de datum van weigering bij de bevoegde rechter aanhangig worden gemaakt.’ De brief vermeldt verder: ‘Bovendien kan verzekerde de zaak binnen een jaar na de bovengenoemde briefdatum aanhangig maken bij de bevoegde rechter. Na 13 juli 2001 kan onze beslissing dus niet meer worden aangevochten.’

Op verzoek van de rechtsbijstandverzekeraar van klaagster en de later door klaagster ingeschakelde advocaat heeft verzekeraar de vervaltermijn enkele malen verlengd, tot 15 mei 2003. Op 29 augustus 2003 is verzekeraar door klaagster gedagvaard. In de dagvaarding vordert zij primair voor recht te verklaren dat verzekeraar geen beroep toekomt op het verstrijken van de vervaltermijn en subsidiair de benoeming van een arbeidsdeskundige ter vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid.

De klacht betreft de beëindiging van de verzekering. Verzekeraar meent dat artikel 5 sub c van de Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen van toepassing is. Op 22 april 2003 ontving hij bericht dat klaagster haar praktijkuitoefening had moeten stoppen wegens arbeidsongeschiktheid. Daarop is aan de advocaat van klaagster meegedeeld dat aangezien verzekeraar klaagster per 1 juni 2000 minder dan 25% arbeidsongeschikt achtte de verzekering op grond van artikel 25 van de polisvoorwaarden kon worden beëindigd. Immers klaagster was anders dan ten gevolge van arbeidsongeschiktheid opgehouden het verzekerde beroep geheel of gedeeltelijk uit te oefenen. Aangezien door het verstrijken van de vervaltermijn het standpunt van verzekeraar niet meer in rechte aanvechtbaar was geworden, werd de verzekering per 1 juni 2000 beëindigd.

2003/87 Med

Indien de Raad zich buigt over de beëindiging van de verzekeringsovereenkomst anders dan ten gevolge van arbeidsongeschiktheid dan is onvermijdelijk dat het standpunt van verzekeraar dat per 1 juni 2000 geen sprake is van arbeidsongeschiktheid, door de Raad moet worden beoordeeld, terwijl dit standpunt wegens het verstrijken van de vervaltermijn inmiddels in rechte niet meer aanvechtbaar is. De beëindiging van de verzekering is dermate verknocht met de mate van arbeidsongeschiktheid en het verstrijken van de vervaltermijn - waaromtrent klaagster verzekeraar heeft gedagvaard - dat hierover niet apart kan worden geklaagd bij de Raad. Indien dat wel mogelijk zou zijn, zouden geschilpunten die bij de rechter aanhangig zijn, door de Raad worden behandeld.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd. De klacht heeft geen betrekking op een bij de rechter aanhangig geschil, zodat van niet-ontvankelijkheid ex artikel 5c van het Reglement geen sprake is. De rechter moet oordelen over de vraag of de vervaltermijn al dan niet ongebruikt is verstreken. Mocht de rechter van oordeel zijn dat de vervaltermijn niet ongebruikt is verstreken, dan zal de mate van arbeidsongeschiktheid van klaagster alsnog door een deskundige moeten worden vastgesteld. De rechter is niet gevraagd om een oordeel over de vraag of verzekeraar de verzekering met ingang van 1 juni 2000 heeft kunnen opzeggen.

De klacht heeft betrekking op het door verzekeraar door de opzegging van de verzekering zodanig vooruitlopen op de zaken dat de goede naam van het verzekeringsbedrijf is geschaad. Hij is op de stoel van de rechter gaan zitten.

Het vooruitlopen op de zaken vertoont geen enkele verknochtheid met de mate van arbeidsongeschiktheid van klaagster en het verstrijken van de vervaltermijn. Verzekeraar had met opzegging van de verzekering moeten wachten tot sprake was van een onherroepelijke rechterlijke uitspraak omtrent het verstrijken van de vervaltermijn.

Het oordeel van de Raad

1. In artikel 5 onder c. van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen is onder meer bepaald dat de Raad geen klachten behandelt die betrekking hebben op een bij de rechter aanhangig geschil. De strekking van deze bepaling is te voorkomen dat de tuchtprocedure bij de Raad zou kunnen worden gebruikt om de weg die klaagster heeft gekozen ter beslechting van haar geschil met verzekeraar te doorkruisen, te beïnvloeden of daarop terug te komen.
2. De klacht betreft het feit dat verzekeraar met een beroep op artikel 25 aanhef en sub 1 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden klaagsters arbeidsongeschiktheidsverzekering met ingang van 1 juni 2000 heeft beëindigd op de grond dat klaagster volgens hem anders dan tengevolge van arbeidsongeschiktheid geheel of gedeeltelijk heeft opgehouden haar beroep van mondhygiëniste uit te oefenen en de vervaltermijn inmiddels is verstreken, en dat verzekeraar niet met de beëindiging van de verzekering heeft gewacht tot het moment waarop het oordeel van de rechter onherroepelijk is geworden.
3. Voorzover de klacht de vraag betreft of de verzekering op goede gronden en op het juiste moment is beëindigd, is deze klacht zozeer verweven met hetgeen in de door haar tegen verzekeraar gevoerde procedure aan de orde komt en kan komen, dat klaagster ingevolge art. 5 onder c Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen niet in haar klacht kan worden ontvangen.

2003/87 Med

De beslissing
De Raad verklaart klaagster niet-ontvankelijk in haar klacht.

Aldus is beslist op 15 december 2003 door Mr. F.H.J. Mijnssen, voorzitter, Mr. H.C. Bitter, Drs. D.F. Rijkels, arts, Mr. B. Sluijters en Dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. F.H.J. Mijnssen)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)